ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Εν 'Αθήναις τῇ 18 'Οκτωβρίου 1927 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | 'Αριθμὸς φύλλου 224

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ κωδικοποιήσεως τῶν «περὶ Ταμείου Τροχαίας Κινήσεως» Νομοθ. Διαταγμάτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 7 παρ. 4 τοῦ ἀπὸ 16/17 Ἀπριλίου 1926 Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων περὶ Ταμείου Τροχαίας Κινήσεως», ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ἀπὸ 5)15 Ἰουλίου 1926 Ν. Δ. «περὶ προσθήκης διατάξεών τινων εἰς τοὺς νόμους περὶ συστάσεως Ταμείου Τροχαίας Κινήσεως», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Αἱ διατάξεις τῶν ἀπὸ 6)9)1925, 31)10)1925, 3)12)1925, 16)4)1926 καὶ 5/15)7)1926 Νομοθετικῶν Διαταγμάτων κωδικοποιοῦνται εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον νόμου, ἔχον ὡς ἑξῆς:

Σύστασις Ταμείου. Σκοπός.

Ἄρθρον 1.

(Ν. Δ. 6-9-1925 ἄρθρ. 1 παρ. 1 καὶ 2).

1. Συνιστᾶται νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ταμεῖον Τροχαίας Κινήσεως», ἑδρεῦον ἐν Ἀθήναις καὶ λειτουργοῦν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ Διαταγμάτων, ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν τοῦ Κράτους, ἀσκουμένην διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

2. Σκοπὸς τοῦ Ταμείου εἶνε κατὰ τὰ κατωτέρω ὁριζόμενα ἡ πρόνοια ὑπὲρ τῶν ἡνιόχων (ἰδιοκτητῶν καὶ ἐργατῶν) πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν δυσμενῶν οἰκονομικῶν συνεπειῶν, ἃς διὰ τούτους συνεπάγεται ἡ ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν αὐτοκινήτων ἐκτόπισις τῶν ἱππηλάτων ἁμαξῶν.

Διοίκησις.

Ἄρθρον 2.

(Ν. Δ. 6-9-1925 ἄρθρ. 1 παρ. 3, 4 καὶ 6= Ν. Δ. 31-10-1925 ἄρθρ. 1 παρ. 1 καὶ 2= Ν. Δ. 16-4-1926 ἄρθρ. 1 παρ. 1, 2 καὶ 3).

1. Τὸ Ταμεῖον διοικεῖται ὑπὸ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου:

α') Ἐκ τοῦ τμηματάρχου Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Συνεταιρισμῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὡς προέδρου.

β') Τριῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐπὶ βαθμῷ τμηματάρχου ἢ εἰσηγητοῦ, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ.

γ') Ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ.

δ') Ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ὁριζομένου ὁμοίως.

ε') Ἑνὸς ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ τῆς Γενικῆς Ἐφορείας Ὑλικοῦ Πολέμου, ὁριζομένου ὁμοίως.

ϛ') Τοῦ ἑκάστοτε προϊσταμένου τοῦ Τμήματος Τροχαίας Κινήσεως τῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας Πόλεων Ἀθηνῶν καὶ τοῦ ἑκάστοτε προϊσταμένου τοῦ Τμήματος Τροχαίας Κινήσεως τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν (Χωροφυλακῆς) καὶ

ζ') Δύο ἀντιπροσώπων τῶν ἡνιόχων, ἐκλεγομένων ἐφ' ἅπαξ ὑπὸ τῶν ἀνεγνωρισμένων λειτουργούντων Σωματείων Ἀθηνῶν, ἑνὸς ἡνιόχου ἰδιοκτήτου ἁμάξης καὶ ἑνὸς ἡνιόχου ἐργάτου. Ἐκ τῶν δύο τούτων ἀντιπροσώπων ἀποχωρεῖ τοῦ Συμβουλίου, μὴ λαμβάνων μέρος εἰς τὴν πρὸς ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως σύσκεψιν καὶ ψηφοφορίαν, ὁ μὲν ἐργάτης ἡνίοχος ὅταν πρόκειται περὶ ὑποθέσεως ἐργάτου, ὁ δὲ ἰδιοκτήτης ὅταν πρόκειται περὶ ὑποθέσεως ἰδιοκτήτου.

2. Τὸν πρόεδρον κωλυόμενον ἢ ἀπόντα ἀντικαθιστᾷ ὡς ἀντιπρόεδρος ὁ ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν καὶ ὑπαρχόντων πλειόνων ἰσοβάθμων ὁ ἀρχαιότερος τῶν ἐν τῷ Συμβουλίῳ τμηματαρχῶν. Τὸ Συμβούλιον ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων, εὑρίσκεται δ' ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων πέντε μετὰ ψήφου μελῶν. Χρέη γραμματέως τοῦ Ταμείου ἐκτελεῖ εἷς τῶν ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως ἢ εἰσηγητοῦ ὑπαλλήλων τῆς Διευθύνσεως Ἐργασίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

3. Διὰ Διατάγματος δύναται νὰ ὁρισθῇ ἡ ἀναπλήρωσις τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ὡς καὶ ἡ ἀποζημίωσις τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως εἰς βάρος τοῦ Ταμείου μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν κατὰ συνεδρίασιν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν συνεδριάσεων ὁρίζεται μέχρι δέκα τριῶν κατὰ μῆνα.

Προσωπικόν. Ἔξοδα διοικήσεως.

Ἄρθρον 3.

(Ν. Δ. 6-9-1925 ἄρθρ. 1 παρ. 5 καὶ 8= Ν. Δ. 31-10-1925 ἄρθ. 16 παρ. 3 καὶ 6= Ν. Δ. 16-4-1926 ἄρθρ. 1 παρ. 3, 4 καὶ 5).

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου δύναται νὰ προσλάβῃ τὸ ἀπαραίτητον προσωπικὸν μέχρι τριῶν βοηθῶν γραμματέως ἐπὶ μισθῷ μέχρι 1600 δραχ. καὶ ἑνὸς λογιστοῦ μέχρι 3000 δραχ. μηνιαίως, καθορίζον τὴν μισθοδοσίαν ἐντὸς τῶν ἄνω ὁρίων εἰς βάρος τοῦ Ταμείου, δι' ἀποφάσεων αὐτοῦ, ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

2. Ὁμοίως ὁρίζονται καὶ τὰ λοιπὰ ἔξοδα διοικήσεως τοῦ Ταμείου, ὁδοιπορικά, γραφικὰ κλπ.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου, ἐγκρινομένης παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, προσλαμβάνεται διευθυντὴς τῶν Γραφείων τοῦ Ταμείου ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ μέχρι δραχμῶν 3500. Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων καθορίζονται ἡ ἁρμοδιότης, τὰ καθήκοντα καὶ ἡ διάρκεια τῆς προσλήψεως τοῦ Διευθυντοῦ.

4. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ταμείου παραμένουν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῶν ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου κρίνωνται χρήσιμοι, τῆς παραμονῆς των δυναμένης νὰ παραταθῇ μέχρις ἐκκαθαρίσεως τῶν λογαριασμῶν αὐτοῦ, πᾶσαι δὲ αἱ ἀφορῶσαι τὸ προσωπικὸν μεταβολαὶ ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ.

5. Τὸ Ταμεῖον ἀπολαύει τῶν παντὸς εἴδους φορολογικῶν ἀτελειῶν, τῶν παρεχομένων ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας εἰς τὰ παντὸς εἴδους Σωματεῖα ἢ Συνεταιρισμούς. Αἱ πρὸς τὸ Ταμεῖον ὑποβαλλόμεναι αἰτήσεις καὶ πάντα τὰ διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ. παρεχομένων ἀπαιτούμενα πιστοποιητικά, ἀντίγραφα, ἀποδείξεις κλπ. ἐκδίδονται καὶ ὑποβάλλονται ἀτελῶς, ἀναφερομένου ἐν αὐτοῖς ρητῶς ὅτι ἐκδίδονται ἀποκλειστικῶς πρὸς χρησιμοποίησιν σχετικὴν πρὸς ἀπόλαυὴν παροχῶν ἐκ τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος.

Πόροι.

Ἄρθρον 4.

(Ν. Δ. 6-9-1925 ἄρθρ. 2=Ν. Δ. 16-4-1926 ἄρθρ. 2).

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ. ὁ ὑφιστάμενος εἰσαγωγικὸς δασμὸς ἐπὶ τῆς βενζίνης (κλάσεως 103 Σ) τοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς αὐξάνει κατὰ ποσοστὸν, ἐπαρκοῦν ὅπως ἐξ αὐτοῦ εἰσπράττωνται δέκα πέντε ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐτησίως, διατιθέμενα ὡς ὁ παρὼν νόμος ὁρίζει. Τὸ ποσοστὸν τοῦτο ὁρίζεται διὰ Διατάγματος. Προορίζεται δὲ ὡς σταθερὸν ἔσοδον τοῦ ὡς ἀνωτέρω Ταμείου ποσὸν δραχμῶν δεκαπέντε ἑκατομμυρίων ἐτησίως, ἀποδιδόμενον εἰς αὐτὸ παρὰ τοῦ Δημοσίου, συμφώνως πρὸς τὰ περὶ τούτου κανονισθησόμενα διὰ πράξεως τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Οἰκονομίας ἀναγράφεται κατ' ἔτος ἡ ἀπαιτουμένη διὰ τὴν δαπάνην ταύτην πίστωσις, μειουμένη κατὰ τὸ πρῶτον οἰκονομικὸν ἔτος ἀναλόγως πρὸς τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ἐντὸς αὐτοῦ ἰσχύος καὶ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου.

2. Ἡ εἴσπραξις τοῦ προσθέτου τούτου δασμοῦ παύει διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, εὐθὺς ὡς τὸ Ταμεῖον ἤθελεν ἐκπληρώσει πάσας τὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ καὶ ἰδίᾳ μετὰ τὴν ὁλοσχερῆ ἐξόφλησιν τοῦ κατὰ τὰ κατωτέρω συναφθησομένου δανείου.

3. Τὸ Ταμεῖον, ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας, δύναται πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ νὰ συνάψῃ δάνειον τοκοχρεωλυτικῶς ἐξοφλούμενον μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἢ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων. Διὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ συναφθησομένου δανείου διατίθεται ἡ ὡς ἄνω πρόσοδος τοῦ Ταμείου καὶ πρὸς πληρεστέραν ἀσφάλειαν ἐγγυᾶται διὰ τὴν ἐξόφλησιν αὐτοῦ, δυνάμει τοῦ παρόντος καὶ ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως, τὸ Κράτος.

4. Ἡ Ταμειακὴ ὑπηρεσία τοῦ Ταμείου διενεργεῖται μέσῳ τοῦ νομικοῦ προσώπου, μεθ' οὗ ἤθελε συναφθῇ τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω δάνειον.

5. Τὰ διὰ τὴν σύναψιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο συμβάσεως δανείου ἔγγραφα συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου. Ἐπίσης ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου συντάσσονται αἱ ἀποδείξεις ἐξοφλήσεως τῶν πρὸς τὸ Ταμεῖον δόσεων τοῦ Κράτους καὶ τῶν ἐπιδομάτων ἀνεργίας, μετεκπαιδεύσεως καὶ ἐξαγορᾶς ἁμάξης εἰς οὐδεμίαν ὑποκείμεναι κράτησιν.

Αἰτήσεις.

Ἄρθρον 5.

(Ν. Δ. 6-9-25 ἄρθρ. 7=Ν.Δ. 16-4-1926. ἄρθρ. 7 παρ. 1).

Πᾶς δικαιούμενος ὅπως τύχῃ προνοίας ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ παρόντι νόμῳ, ὑποβάλλει αἴτησιν πρὸς τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Ταμείου, ἐπισυνάπτων καὶ τὸ βιβλιάριον τῆς ἀδείας ἡνιοχίας αὐτοῦ, ὅπερ παραμένει ἐν τῷ Ταμείῳ, οὐδέποτε ἐπιστρεφόμενον εἰς τὸν τέως κάτοχον. Ἀντ' αὐτοῦ λαμβάνει παρὰ τοῦ Δ. Συμβουλίου σημείωσιν περὶ καταθέσεως τοῦ βιβλιαρίου, ἥτις χρησιμεύει αὐτῷ ὡς προσωρινὴ ἄδεια ἡνιοχίας. Ἡ προσωρινὴ αὕτη ἄδεια παύει ἰσχύουσα μετὰ τὴν λῆξιν τῆς μετεκπαιδεύσεως ἢ μετὰ τὴν ἔναρξιν λήψεως ἐπιδόματος ἀνεργίας. Αἰτήσεις παροχῆς προνοίας παρὰ τοῦ Ταμείου Τροχαίας Κινήσεως γίνονται δεκταὶ καὶ ἐκδικάζονται μέχρι τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ, ὁριζομένης διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθν. Οἰκονομίας.

Μετεκπαίδευσις.

Ἄρθρον 6.

(Ν.Δ. 6-9-1925 ἄρθρ. 3=Ν.Δ. 31-10-1925 ἄρθρ. 2 παρ. 1 καὶ 2).

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πᾶς ἡνίοχος ἐπιβατικῆς ἢ φορτηγοῦ ἁμάξης κεκτημένος ἄδειαν ἡνιόχου καὶ ἀσκήσας τὸ ἐπάγγελμα ἀπὸ διετίας τοὐλάχιστον, δικαιοῦται νὰ μετεκπαιδευθῇ δωρεάν, δαπάναις τοῦ Ταμείου εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἰδιοκτήτου αὐτοκινήτου, καταθέτων παρὰ τῷ Διοικ. Συμβουλίῳ τὴν ἄδειαν τῆς ἡνιοχίας καὶ πιστοποιητικὸν τῆς ἡλικίας του, ἀνθ' ὧν λαμβάνει ἀπόδειξιν εἰσαγωγῆς του πρὸς δωρεὰν μετεκπαίδευσιν εἰς τὰ συνεργεῖα μετεκπαιδεύσεως, ὡς κατωτέρω.

2. Διαρκούσης τῆς μετεκπαιδεύσεως ταύτης δικαιοῦται ὁ ἡνίοχος νὰ λαμβάνῃ ἡμερήσιον ἐπίδομα μέχρι δραχ. 25. Αἱ ἡμέραι ἀδικαιολογήτου ἀπουσίας ἀπὸ τὰ μαθήματα ἢ ἀσκήσεις ἀφαιροῦνται ἀπὸ τὰ ἐπιδόματα. Τὰ ἐπιδόματα καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Ταμείου κατὰ δεκαπενθήμερον.

3. Ἡ μετεκπαίδευσις ἐνεργεῖται δκπάναις τοῦ Ταμείου εἰς τὰ Συνεργεῖα αὐτοκινήτων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἢ τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν ἢ εἰς ἰδιωτικὰ τοιαῦτα, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν πάντως ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τῶν Ὑπουργείων Συγκοινωνίας καὶ Στρατιωτικῶν, συμφώνως πρὸς ἀποφάσεις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, ἐγκρινομένας παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθν. Οἰκονομίας καὶ δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ ὑπὲρ τὰς 60 ἡμέρας δι' ἕκαστον μετεκπαιδευόμενον.

4. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς μετεκπαιδεύσεως δίδεται εἰς τὸν τέως ἡνίοχον ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου ἀπόδειξις, ἀναφέρουσα τὴν ἐπίδοσιν αὐτοῦ ὡς ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου. Τὸ σημείωμα τοῦτο παρουσιάζεται εἰς τὴν ἐπὶ τῆς χορηγήσεως διπλώματος ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου ἐπιτροπὴν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ὁμοῦ μετὰ τῶν σχετικῶν πιστοποιητικῶν, ἥτις χορηγεῖ αὐτῷ τὸ δίπλωμα μετὰ τὴν συνήθη ἐξέτασιν. Ἡ ἔλλειψις τινὸς ἐκ τῶν ἀπαιτουμένων τυπικῶν προσόντων, πλὴν τῶν δικαστικῶν, στρατολογικῶν καὶ ὑγείας, δὲν εἶναι κώλυμα πρὸς λῆψιν διπλώματος.

5. Τὸ δίπλωμα ὡς καὶ πᾶν χρήσιμον τῷ τέως ἡνιόχῳ πιστοποιητικὸν χορηγεῖται αὐτῷ ἀτελῶς.

Ἐπίδομα ἀνεργίας.

Ἄρθρον 7.

(Ν.Δ. 6-9-1925 ἄρθρ. 4 παρ. 1, 2, 3 καὶ 4 καὶ ἄρθρ. 8=Ν.Δ. 31-10-1925 ἄρθρ. 2. παρ. 3 καὶ 7=Ν.Δ. 16-4-1926 ἄρθρ. 4 παρ. 1=Ν.Δ. 5)15-7-1926 ἄρθρ. 4).

1. Οἱ κατ' ἐπάγγελμα ἀποκλειστικῶς ἡνίοχοι, μὴ ἰδιοκτῆται ἐπιβατικῆς ἢ φορτηγοῦ ἁμάξης, οἱ κεκτημένοι ἄδειαν ἡνιοχίας πρὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1924 καὶ ἔχοντες ἡλικίαν 30-40 ἐτῶν συμπεπληρωμένων, ἐφόσον ἀποδεδειγμένως ἤσκησαν ἐπὶ τετραετίαν τοὐλάχιστον τὸ ἔργον τοῦ ἡνιόχου καὶ ἐξεπλήρωσαν τὰς στρατολογικὰς των ὑποχρεώσεις ἢ νομίμως ἀπηλλάγησαν αὐτῶν, δικαιοῦνται νὰ λαμβάνωσιν ἐκ τοῦ Ταμείου ἐπίδομα ἀνεργίας, ἐὰν εἶναι ἄποροι, ἐφάπαξ δραχ. 8.000.

2. Διὰ τοὺς ἔχοντας ἡλικίαν ἀπὸ 41--55 ἐτῶν συμπεριλαμβανομένων, χορηγεῖται ἐφάπαξ ἐπίδομα δραχ. 12.000, καὶ διὰ τοὺς ἀσκήσαντας ἐπὶ δεκαπενταετίαν τοὐλάχιστον τὸ ἔργον τοῦ ἡνιόχου καὶ συμπληρώσαντας ἤδη τὸ 55 ἔτος τῆς ἡλικίας των χορηγεῖται ἐφάπαξ ἐπίδομα δραχ. 15,000.

3. Διὰ τοὺς ἄγοντας ἡλικίαν 25 μέχρι 30 ἐτῶν, μὴ δυναμένους δὲ νὰ τύχωσι μετεκπαιδεύσεως, λόγῳ σωματικῆς ἀνικανότητος, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τοὺς ἔχοντας ἡλικίαν 30--40 ἐτῶν.

4. Οἱ κατ' ἐπάγγελμα ἀποκλειστικῶς ἡνίοχοι, μὴ ἰδιοκτῆται ἐπιβατικῆς ἢ φορτηγοῦ ἁμάξης, παύσαντες τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος μετὰ τὸ ἓβδον ἔτος τῆς ἡλικίας των, λόγῳ γήρατος, δικαιοῦνται ἐπιδόματος ἀνεργίας ἐφ' ἅπαξ ἐκ δραχ. 12,000, ἐφ' ὅσον ἀποδεδειγμένως ἤσκησαν ἐπὶ 25ετίαν τοὐλάχιστον τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἡνιόχου καὶ εἶναι ἄποροι.

5. Ἡ ἐξακρίβωσις τῶν προσώπων τῶν δικαιουμένων κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἰς λῆψιν ἐπιδέματος ἀνεργίας καὶ ἡ παροχὴ αὐτοῦ ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου βάσει αἰτήσεων ἀτελῶν τῶν δικαιούχων καὶ μετὰ ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

6. Κατὰ τὴν παρὰ τοῦ Δ .Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ἐκδίκασιν τῶν αἰτήσεων παρίστανται συμβουλευτικῶς ἀντιπρόσωποι τῶν ἐνδιαφερομένων ὀργανώσεων καλούμενοι παρὰ τοῦ προέδρου.

7. Ἡ βεβαίωσις τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἔργου τοῦ ἡνιόχου γίνεται διὰ πιστοποιήσεων τῶν κατὰ τόπους ἀστυνομιῶν, ἐνόρκων καταθέσεων μαρτύρων ἢ ἄλλων προσφόρων κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ἀποδεικτικῶν μέσων. Κατὰ

τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνεργεῖται καὶ πᾶσα ἄλλη βεβαίωσις, ἀπαιτουμένη διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου. Οἱ καλούμενοι ὡς μάρτυρες ὑπέχουσιν ὑποχρέωσιν μαρτυρίας κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἐξαγορὰ ἁμαξῶν.

Ἄρθρον 8.

(Ν.Δ. 6-9-1925 ἄρθρ. 5=Ν.Δ. 31-10-1925 ἄρθρ. 2 παρ. 4, 5 καὶ 6 Ν.Δ. 16-4-1926 ἄρθρ. 5=Ν.Δ. 5)15-7-1926 ἄρθρ. 1 παρ. 1 καὶ 2).

1. Πᾶς ἐπαγγελματίας ἰδιοκτήτης πρὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1924 μέχρι τριῶν τὸ πολὺ ἀγοραίων τετρατρόχων ἐπιβατικῶν ἢ τετρατρόχων φορτηγῶν ἁμαξῶν, κεκτημένος ἄδειαν ἡνιοχίας ὡς ἰδιοκτήτης, μὴ ἀποδεδειγμένως εὔπορος ἢ μὴ ἀσκῶν καὶ ἕτερόν τι ἐπάγγελμα ἢ ἐπιχείρησιν, δύναται νὰ προσαγάγῃ μέχρι δύο ἁμάξας του μετὰ ἢ ἄνευ τῶν ἀναλόγων ἱπποσκευῶν πρὸς πώλησιν ἐνώπιον ἐπιτροπῆς, διοριζομένης προτάσει τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὅστις καθορίζει καὶ τὴν εἰς βάρος τοῦ Ταμείου ἀποζημίωσιν τῶν μελῶν. Διὰ τὴν δευτέραν ἅμαξαν καταβάλλονται παρὰ τοῦ Ταμείου τὰ 3)5 τῆς ἀξίας τῆς ὁρισθείσης ὑπὸ τῆς ἐκτιμητικῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Ν.Δ. αἱ ἅμαξαι αἱ ἀνήκουσαι εἰς τὴν σύζυγον ἢ τὰ συνοικοῦντα ἄγαμα τέκνα λογίζονται ἀνήκουσαι εἰς τὸν σύζυγον ἢ πατέρα.

3. Ἡ ὡς ἄνω Ἐπιτροπὴ δέον νὰ ἀποτελῆται ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ τοῦ Πυροβολικοῦ, ἑνὸς ἐργοστασιάρχου ἁμαξοποιοῦ ἢ εἰδικοῦ μηχανικοῦ καὶ ἑνὸς ἐκ τῶν ἐπὶ βαθμῷ τμηματάρχου μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ὡς προέδρου. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην μετέχουν ἄνευ ψήφου καὶ δύο ἡνίοχοι, διοριζόμενοι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὁ μὲν εἷς ἐκ τῶν ἡνιόχων ἰδιοκτητῶν ἁμάξης, ὁ δὲ ἕτερος ἐκ τῶν ἡνιόχων μὴ ἰδιοκτητῶν.

4. Ἡ Ἐπιτροπὴ μετ' ἐξακρίβωσιν τῆς κυριότητος, ἐκτιμῶσα τὴν εὔλογον ἀξίαν τῶν ἄνω εἰδῶν, ἥτις ἀξία δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ διὰ τὰς ἐπιβατικὰς ἁμάξας κατωτέρα τῶν 5.000 οὐδ' ἀνωτέρα τῶν 25.009 δραχμῶν, διὰ δὲ τὰς φορτηγοὺς οὐχὶ ἀνωτέρω τῶν 6.000 δραχμῶν, προτείνει εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Ταμείου τὸ εἰς ἕκαστον ἰδιοκτήτην καταβλητέον ποσόν. Τὸ Δ. Συμβούλιον ἔχον ὑπ' ὄψει τὰς ἐν λόγῳ προτάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, τὸν σκοπὸν τοῦ Ταμείου, τοὺς πόρους καὶ τὰς λοιπὰς κατὰ τὸ παρὸν Ν.Δ. ὑποχρεώσεις αὐτοῦ, καθορίζει τὸ εἰς ἕκαστον ἰδιοκτήτην καταβλητέον ποσόν, ὅπερ ἐὰν γίνῃ ἀποδεκτὸν παρὰ τοῦ τελευταίου τούτου καταβάλλεται αὐτῷ ἐκ τοῦ Ταμείου, τῶν ἁμαξῶν καὶ λοιπῶν περιερχομένων εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Ταμείου.

5. Ἡνίοχοι κατ' ἐπάγγελμα, προσωπικῶς ἀσκοῦντες τοῦτο, ἀποδεδειγμένως ἰδιοκτῆται ὡς ἀνωτέρω μέχρι τριῶν τὸ πολὺ ἁμαξῶν, δικαιοῦνται, πλὴν τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον καταβαλλομένου αὐτοῖς ὑπὸ τύπον ἀποζημιώσεως τιμήματος τῶν ἁμαξῶν των, καὶ τῶν 3)5 τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 ἐπιδόματος ἀνεργίας, ἀναλόγως ὁριζομένου κατὰ προσόντα, ὡς ἀνωτέρω, ἡλικίας καὶ ὑπηρεσίας. Ἐκ τούτων οἱ ἀσκήσαντες ἄνευ διακοπῆς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἡνιόχου ἐπὶ 15ετίαν δικαιοῦνται ἀκεραίου τοῦ ἐπιδόματος ἀνεργίας.

6 Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Ταμείου μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκποιεῖ τὰς ἁμάξας πρὸς ἐξαγωγὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ ὡς ὑλικὸν πρὸς διάλυσιν ἢ παραχωρεῖ αὐτὰς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰς τὴν Ἐφορείαν Ὑλικοῦ Πολέμου. Τὸ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τίμημα εἰσάγεται εἰς τὸ Ταμεῖον Τροχαίας Κινήσεως.

7. Ἐπιτρέπεται ἡ παρὰ τοῦ Ταμείου Τροχαίας Κινήσεως πώλησις τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐξαγορασθεισῶν ἁμαξῶν πρὸς ἰδιώτας ἢ νομικὰ πρόσωπα, ἐφόσον πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθοῦν μόνον πρὸς ἰδιωτικὴν χρῆσιν, ἀπαγορευομένης τῆς χρησιμοποιήσεως ὡς ἀγοραίων. Διὰ πᾶσαν μεταβίβασιν κυριότητος τῶν ἁμαξῶν τούτων ἀπαιτεῖται δήλωσις πρὸς τὴν Ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς μεταβιβάσεως.

Χῆραι καὶ ὀρφανὰ ἁμαξηλατῶν.

Ἄρθρον 9.

(Ν.Δ. 5-15 Ἰουλίου 1926 ἄρθρ. 1 παρ. 3).

Ἡ ὑπὸ τοῦ παρόντος Ν. Δ. χορηγουμένη πρόνοια, πλὴν τῆς μετεκπαιδεύσεως, παρέχεται μειουμένου τοῦ ἐπιδόματος ἀνεργίας εἰς τὸ ἥμισυ καὶ εἰς τὰς μὴ ἐλθούσας εἰς δεύτερον γάμον χήρας ἡνιόχων, αἵτινες θὰ εἶχον τὰ προσόντα προνοίας κατὰ τοὺς ὅρους καὶ διακρίσεις τοῦ παρόντος Ν. Δ. καὶ οἱ ὁποῖοι ἀπεβίωσαν μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1921. Μὴ ὑπαρχούσης ἐν τῇ ζωῇ χήρας, ἡ πρόνοια μεταβιβάζεται εἰς τὰ ὀρφανά, ἄρρενα μὲν ἕως συμπληρώσαντα τὸ 16ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, θήλεα δὲ ἄγαμα, κατανεμομένη κατὰ κεφαλάς. Διὰ τὸν πρὸς παροχὴν προνοίας ὑπολογισμὸν τῆς ἡλικίας λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ἡ ἡμέρα τοῦ θανάτου τοῦ ἡνιόχου.

Ταξίμετρα.

Ἄρθρον 10.

(Ν. Δ. 6-9-1925 ἄρθρ. 6=Ν. Δ. 3-12-1925 ἄρθρ. 1 παρ. 2=Ν. Δ. 16-4-1926 ἄρθρον 6).

1. Ἰδιοκτῆται μονίππων ἁμαξῶν πρὸς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ προοριζομένων, μὴ προσαγαγόντες κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζόμενα τὰς ἁμάξας αὐτῶν πρὸς ἐξαγορὰν ἢ ἀποζημιωθέντες κατὰ τὸ ἄρθρ. 14 παράγρ. 3 μόνον διὰ τὴν μίαν ἐξ αὐτῶν, ὑποχρεοῦνται, ἐπὶ ποινῇ ἀπαγορεύσεως τῆς περαιτέρω κυκλοφορίας τούτων, νὰ ἐφοδιάσουν τὰς ἁμάξας των μετὰ τὴν λῆξιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 προθεσμίας διὰ ταξιμέτρων, χορηγηθησομένων δωρεὰν ὑπὸ τοῦ Ταμείου πρὸς χρῆσιν κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των.

2. Ταξίμετρα χορηγοῦνται δωρεὰν ὑπὸ τοῦ Ταμείου διὰ χρῆσιν ἄνευ πληρωμῆς τινος καὶ εἰς ἰδιοκτήτας δίππων ἁμαξῶν ἐπιβατικῶν πρὸς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ, κατόπιν αἰτήσεως ὑποβαλλομένης αὐτῷ ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου. Ἡ χρησιμοποίησις τῶν ὡς ἄνω χορηγουμένων ταξιμέτρων εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν λαβόντα ἐπὶ ποινῇ ἀπαγορεύσεως τῆς κυκλοφορίας τῆς ἁμάξης του.

3. Αἰτήσεις πρὸς ἐφοδιασμὸν ἁμαξῶν διὰ ταξιμέτρων γίνονται δεκταὶ παρὰ τοῦ Ταμείου μέχρις ἑνὸς μηνὸς πρὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 προθεσμίας.

4. Ὁμοίως παρέχονται ταξίμετρα πρὸς χρῆσιν τῶν αὐτοκινήτων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 11 συνεταιρισμῶν τῶν συνιστωμένων ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ. τυχόντων προνοίας ἡνιόχων.

5. Τὰ Τμήματα Τροχαίας Κινήσεως τῶν Διευθύνσεων καὶ Ὑποδιευθύνσεων Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομιῶν Πόλεων, ὑποχρεούμενα τοῦ λοιποῦ νὰ τηρῶσι μητρῷα τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ ἁμαξῶν, σημειοῦν ἐν αὐτοῖς τὰ οὕτω χορηγούμενα ταξίμετρα καὶ ἐποπτεύουν ἐπὶ τῆς χρησιμοποιήσεως ἢ μὴ τούτων παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων. Ὁ ἐκποιῶν τὰ ἐν λόγῳ ταξίμετρα ὡς καὶ πᾶς ἀγοραστὴς τούτων τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ παρόντος Νομοθ. διατάγματος.

Συνεταιρισμοί.

Ἄρθρον 11.

(Ν. Δ. 6-9-1925 ἄρθρ. 4 παρ. 5.— Ν. Δ. 16-4-1926 ἄρθρ. 3, ἄρθρ 4 παρ. 2=Ν.Δ. 5)15-7-26 ἄρθρ. 2).

1. Τὰ ἐπιδόματα μετεκπαιδεύσεως καὶ ἀνεργίας οὔτε συμψηφίζονται, οὔτε ἐκχωροῦνται, οὔτε κατάσχονται, πᾶσα δὲ κατάσχεσις ἢ ἐκχώρησις εἶνε αὐτοδικαίως ἄκυρος.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκχώρησις τῶν ὡς ἄνω ἀπαιτήσεων τῶν δικαιούχων εἰς συνεταιρισμούς, συνιστωμένους ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον 602, προκειμένου νὰ προβῶσιν οὗτοι εἰς ἀγορὰν αὐτοκινήτων. Διὰ τὴν ὑπὸ τῶν συνεταιρισμῶν τούτων σύναψιν τῶν συμβολαίων ἀγορᾶς αὐτοκινήτων καὶ λοιπῶν συναφῶν εἰδῶν, ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην σύμβασιν, γινομένην πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκμεταλλεύσεως ὑπὸ τῶν συνεταίρων μελῶν τῶν αὐτοκινήτων των, ἰσχύουν αἱ περὶ ἀτελείας διατάξεις τῆς α' παραγράφου τοῦ ἄρθρου 86 τοῦ νόμου 602.

3. Ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διατίθενται ἐκ τῶν κεφαλαίων τοῦ Ταμείου τούτου πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον συνεταιρισμῶν καὶ ἐπίτευ-

ξιν τοῦ ἐν αὐτῇ ἀναφερομένου σκοποῦ ποσὰ μέχρι τοῦ τετάρτου τοῦ συνόλου τῶν πράγματι κατατεθειμένων συνεταιριστικῶν κεφαλαίων. Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῶν Συνεταιρισμῶν τὰ ποσὰ ταῦτα ἐπιστρέφονται εἰς τὸ Ταμεῖον Τροχαίας Κινήσεως καὶ τούτου μὴ ὑφισταμένου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, εἰσπραττόμενα κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις, ἐπιμελείᾳ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, προσωπικῶς παρὰ τῶν συνεταίρων κατὰ λόγον τῶν συνεταιριστικῶν μερίδων ἑκάστου, κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

4. Ὡσαύτως, ἀποφάσει τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, τὸ Ταμεῖον παρέχει, διὰ τὴν προμήθειαν αὐτοκινήτων καὶ ἐξαρτημάτων αὐτῶν, ἐγγύησιν μέχρι τοῦ συνόλου τοῦ ποσοῦ τῶν κεφαλαίων ἑκάστου Συνεταιρισμοῦ καὶ μέχρις ἀποπληρωμῆς τῆς ἀξίας τῶν αὐτοκινήτων. Ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγὴ αὐτοκινήτων καὶ ἐξαρτημάτων αὐτῶν διὰ λογαριασμὸν τῶν προαναφερθέντων Συνεταιρισμῶν.

5. Ἀντὶ νὰ κατατεθῇ ἐγγύησις δύναται νὰ χορηγηθῇ ἰσότιμον δάνειον πρὸς τὸν Συνεταιρισμὸν ἐπὶ τόκῳ μέχρι 5 ο/ο, ἵνα διατεθῇ πρὸς πληρωμὴν τῶν αὐτοκινήτων.

6. Τὰ ὡς ἐγγύησις διὰ τὴν παρὰ τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἐκτέλεσιν τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως προμηθείας αὐτοκινήτων χορηγούμενα εἰς τοὺς προμηθευτὰς χρήματα, ἐπιστρέφονται παρ' αὐτῶν, μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἐκπλήρωσιν τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως, πρὸς τὸ Ταμεῖον Τροχαίας Κινήσεως, εἰσπραττόμενα ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως ἐντόκως κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων. Ἐπίσης κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις εἰσπράττεται τὸ ποσὸν τοῦ χορηγηθέντος πρὸς τὸν Συνεταιρισμὸν δανείου, διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ὁποίου, ἐκτὸς τοῦ Συνεταιρισμοῦ, εὐθύνονται κατὰ λόγον τῶν συνεταιρικῶν μερίδων καὶ προσωπικῶς οἱ συνέταιροι πέραν τῆς συνεταιρικῆς εὐθύνης.

7. Διὰ τὸν διαρκῆ ἔλεγχον καὶ παρακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν καὶ καθοδήγησιν πρὸς τήρησιν τῶν βιβλίων τῶν Συνεταιρισμῶν, οἵτινες ἔτυχον ἐνισχύσεως κατὰ τ' ἀνωτέρω, ὁρίζονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἰδικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου ἢ τοῦ Ταμείου Τροχαίας Κινήσεως, οἱ ὁποῖοι ἐκτελοῦν τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ ἐργασίμων ὡρῶν. Ἡ ἀμοιβὴ τούτων καταβάλλεται παρὰ τοῦ οἰκείου Συνεταιρισμοῦ, ὁριζομένη παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

8. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ τύπου αὐτοκινήτου παρὰ τῶν Συνεταιρισμῶν, εἰς οὓς πρόκειται νὰ δοθῇ ἐνίσχυσις, γίνεται μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν Τεχνικῆς Ἐπιτροπῆς, διοριζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Ταμείῳ Τροχαίας Κινήσεως, ἥτις συγκαλεῖται καὶ προεδρεύεται παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου τούτου. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως ὑπὸ τοῦ Συνεταιρισμοῦ τῶν ἀποφάσεων τῆς Τεχνικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐγκρινομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, οὐδεμία ἐνίσχυσις παρέχεται. Ὑπὸ τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς ἐνεργεῖται ἡ μετὰ δοκιμὴν παραλαβὴ τῶν αὐτοκινήτων, τῶν ἀγορασθέντων παρὰ τῶν Συνεταιρισμῶν. Διὰ τὴν δοκιμὴν ταύτην καταβάλλονται παρὰ τοῦ προμηθευτοῦ δραχ. 500 δι' ἕκαστον αὐτοκίνητον δι' ἀμοιβὴν τῆς Τεχνικῆς Ἐπιτροπῆς.

9. Ἐπιτρέπεται, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἡ ἄμεσος ἀποχώρησις μελῶν τῶν προμηθευτικῶν αὐτοκινήτων Συνεταιρισμῶν ἕως ἡνιόχων, μεισψηφησάντων κατὰ τὴν πρὸς ἐκλογὴν τύπου αὐτοκινήτου ψηφοφορίαν, ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ προσχωρήσουν εἰς ἕτερον Συνεταιρισμὸν ἢ νὰ συστήσουν νέον τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ.

10. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος τυχόντες διπλώματος ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου, μὴ ὑπαγόμενοι δὲ εἴς τινας τῶν περιπτώσεων τῶν ἄρθρ. 7 καὶ 8, δικαιοῦνται νὰ λαμβάνωσιν ἐφ' ἅπαξ ἐπίδομα ἐκ δραχμῶν 1500. Ἐὰν ὅμως γίνουν μέλη τῶν κατὰ τὴν δευτέραν παράγραφον τοῦ ἄρθρου τούτου Συνεταιρισμῶν, δικαιοῦνται νὰ λαμβάνουν, ἀντὶ τῶν ἄνω 1500 δρ. ὅσοι μὲν ἤσκησαν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἡνιόχου τοὐλάχιστον ἐπὶ τετραετίαν, ἐπίδομα δραχ. 4000, ὅσοι δὲ ἐπὶ διετίαν, ἐπίδομα δραχ. 3000. Τὰ ἐπιδόματα ταῦτα καταβάλλονται, κατ' αἴτησιν τοῦ δικαιούχου, ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Συνεταιρισμὸν πρὸς χορήγησιν συνεταιρικῶν μερίδων. Αἱ συνεταιρικαὶ αὗται μερίδες παραμένουν εἰς τὸν Συνεταιρισμὸν ὡς περιουσία αὐτοῦ ἐν περιπτώσει ἐξόδου τοῦ συνεταίρου πρὸ τῆς παρελεύσεως διετίας ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς του. Ἐν περιπτώσει δὲ διαλύσεως τοῦ Συνεταιρισμοῦ πρὸ τῆς παρελεύσεως διετίας ἀπὸ τῆς συστάσεως, τὸ σύνολον τῶν ὡς ἄνω ἀπεκτηθεισῶν μερίδων ἐκχωρεῖται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἰς ἕτερον Συνεταιρισμὸν ἔχοντα τὸν αὐτὸν σκοπόν.

Ἐφαρμογὴ εἰς τὰς ἐπαρχίας.

Ἄρθρον 12.

(Ν. Δ. 6-9-1925 ἄρθρ. 10 παρ. 1).

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 5, 6, 7, 8, 9, 10 καὶ 11 τοῦ παρόντος ἐκτείνονται ἐφ' ὅλου τοῦ Κράτους, ἐφαρμόζονται δὲ κατὰ πρῶτον ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ Θεσσαλονίκῃ, διὰ Διαταγμάτων δὲ προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, συνεχίζεται ἡ ἐφαρμογὴ καὶ ἐπὶ ἄλλων ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους. Διὰ τῶν αὐτῶν Διαταγμάτων δύνανται νὰ καθορίζηται, λόγῳ τοπικῶν συνθηκῶν, ἰδιαιτέρα διαδικασία καὶ ἰδιαίτερα πιστοποιητικὰ διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῶν κατὰ τὸ παρὸν Ν. Διάταγμα θεμελιουμένων δικαιωμάτων καὶ τὴν ἀπονομὴν τῶν σχετικῶν βοηθημάτων καὶ ἀποζημιώσεων.

Ἀπώλεια δικαιώματος.

Ἄρθρον 13.

(Ν. Δ. 16-4-1926 ἄρθρ. 7 παρ. 2)

Τὸ δικαίωμα προνοίας, πλὴν τοῦ τῆς παριχῆς ταξιμέτρου, ἀπόλλυται ἐὰν ὁ αἰτῶν κατεδικάσθη εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν ἢ εἰς ἐπανορθωτικὴν ἐξαμήνου τοὐλάχιστον φυλακίσεως διὰ κλοπήν, ὑπεξαίρεσιν, ἀπάτην, πλαστογραφίαν, καθρεμπορίαν καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκτίσεως τῆς ποινῆς μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἐκδικάσεως τῆς αἰτήσεως δὲν παρῆλθε, προκειμένης μὲν ἐγκληματικῆς ποινῆς τετραετία, προκειμένης δὲ ἐπανορθωτικῆς, διετία.

Ποιναί.

Ἄρθρον 14.

(Ν. Δ. 6-9-1925 παρ. 1 καὶ 2 = Ν. Δ. 5-15-1926 ἄρθρ. 3).

1. Διὰ φυλακίσεως μέχρις ἓξ μηνῶν ἐφ' ὅσον δὲν συντρέχει περίπτωσις βαρυτέρας ποινῆς, τιμωρεῖται πᾶς ὅστις διὰ ψευδῶν δηλώσεων ἢ πληροφοριῶν μετέσχεν ἢ ἀποπειρᾶται νὰ μετάσχῃ τῶν παροχῶν τοῦ παρόντος νόμου. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τιμωρεῖται καὶ πᾶν πρόσωπον, παρέχον ψευδεῖς πληροφορίας, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἵνα ἄλλος τύχῃ τῶν ἐκ τοῦ Νόμου τούτου παροχῶν.

2. Οἱ ὁπωσδήποτε τυχόντες προνοίας ἐκ τοῦ Ταμείου, πλὴν τῆς ἐν ἄρθρ. 10 παρ. 1 καὶ 2 προβλεπομένης, δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀσκήσουν τοῦ λοιποῦ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἁμαξηλάτου.

3. Ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις ἀδείας πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος εἰς τοὺς κατόχους δύο ἢ τριῶν ἁμαξῶν ἐφ' ὅσον ἀπεζημιώθησαν διὰ μίαν μόνον ἅμαξαν. Οὗτοι ἐφ' ὅσον ζητοῦν ἄδειαν περαιτέρω ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος δὲν δικαιοῦνται εἰς ἐπίδομα ἀνεργίας. Δύνανται ὅμως οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἀντὶ νὰ ζητήσουν ἄδειαν, νὰ προσαγάγουν πρὸς ἐξαγορὰν καὶ ἑτέραν ἅμαξαν. Διὰ τὴν δευτέραν ταύτην ἅμαξαν καταβάλλονται παρὰ οτῦ Ταμείου τὰ 3/5 τῆς ἀξίας τῆς ὁρισθείσης παρὰ τῆς ἐκτιμητικῆς Ἐπιτροπῆς.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας Ὑπουργὸς

Ν. Βελέντζας

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.